

ZAMAN

(Ezoosmos kitabından)

"Zaman?" Sensei (İgor Mihayloviç) başını salladı ve şöyle söyledi; "Büyük bir konuyu başlatıyorsun... Prensip, zamanın oldukça göreceli bir kavram olduğunu doğru bir şekilde not ettiniz. Zaman hakkında hüküm vermek, önemli ölçüde bu fenomeni kimin, hangi referans sisteminden ve hangi amaçla gözlemlediğine bağlıdır. Gerçeklikte onun tezahürü göz önüne alındığında, zaman alt bölümlere ayrılabilir:

- 1) doğrudan Allat'ın gücüne bağlı olan **gerçek zaman**; hatırlarsanız zaman dahil bu dünyadaki her şey (madde olsun, enerji olsun), size daha önce de sözünü ettiğim Allat sayesinde var oluyor;
- 2) **küresel zaman** (veya mutlak zaman), Mutlak ölçeğinde maddenin ortaya çıkmasından tamamen ortadan kaybolmasına kadar geçen zaman periyodudur;
- 3) **nesnel zaman**, Dünya'nın kendi eksenini ve Güneş etrafındaki dönüş zamanına, yani eşit zaman aralıklarında sürekli olarak tekrarlanan fiziksel süreçlere bağlı olan saniye, saat, ay, yıl cinsinden alışılmış zaman hesaplamamızdır;
- 4) **sübjektif zaman**, her insan tarafından zamanın bireysel algısıdır.

"Fakat bu süreçleri daha iyi kavrayabilmeniz için bu zaman kavramlarını mecazi bir gösterimle açıklayacağım. — Sensei adamlardan kendisine bir kutu kibrit vermelerini istedi ve içinden bir kibrit çıkardı. - İşte, bakın. Bu kibritin ateşin ortaya çıktığı andan çubuğun tamamıyla yanıp bittiği ana kadar, tüm maddesinin yok olmasına kadar bir süreç olduğunu varsayalım. Böylece, kibriti aldığım zaman hareket anı, onu kutuya taşıdığım, yakmak için güç uyguladığım zaman, kibrit yandığı zaman ve tam yanıcaya kadar - tüm bunlar mecazi olarak küresel ölçekte **gerçek zamanın** akışıdır, yani maddenin yaratılması ve yok edilmesi sürecinde Allat gücünün yükselişi, eylemi ve ortadan kalkma anı. İnsan anlayışımız için, bu zamanda şimdi yoktur, ama sadece geçmiş ve gelecek var.

"**Küresel zaman**, ilk kıvılcımın parladığı andan bu kibritin tamamen yanmasına kadar geçen zaman hareketidir. Bu durumda, kibritin yanması sırasındaki tüm süreci, başı dik konumda değil, başı aşağı dönük olarak karakterize etmek daha doğru olacaktır. Şimdi alev hareket hızındaki farkı not edin."

Sensei kibrite vurdu, sülfürik kafa dik konumdayken bile yavaş alev hareket gösterdi ve hemen kafasını dik konuma getirmek için kibriti ters çevirdi. Alev yukarı doğru hareket ederek kibrit şaftını hızla sardı. Sensei, parmaklarını yakmamak için hemen ateşi söndürdü.

"Bu anı durduralım," dedi gülümseyerek. "Lütfen kibritin ters pozisyonunda ateşin sardığı bölümlere dikkat edin." Sensei kibriti daire içine aldı. "Yani kabaca konuşursak, küresel ölçekte aynı süreç gerçekleşir. İlerleyen bir hızla genişleyen Evren, kaçınılmaz olarak küresel zamanı hızlandırır, ama gerçek zamanı hiçbir şekilde

etkilemez. Modern fizikte zamanla ilgili bir aksiyom vardır: Her bakımdan aynı olan olaylar eşit zaman dilimlerinde meydana gelir.

Küresel zaman, insan anlayışı için görecelidir, çünkü sürecin mantıksal değerlendirmesi beynin maddi yapıları aracılığıyla gerçekleşir. Sonuç olarak, mevcut bilim, doğada küresel (mutlak) zamanın ölçülebileceği gerçek bir fiziksel süreç olmadığına inanmaktadır. Bu nedenle, zaman akışının bir referans sistem hareketinin hızına bağlı olduğu şeklinde bir varsayım vardır.”

"Nasıl olur?" Andrew bunu anlamadı.

"Daha önce de söylediğim gibi, zaman akışına ilişkin fikirler, sürecin bir referans sisteminin hangi noktasında gözlemlendiğine bağlıdır. Örneğin, siz bir gözlemciyken (yani bizim durumumuzda, referans sisteminin bir noktasınız) bu deneysel kibritin dev bir boyutta, diyelim ki bir kilometre uzunluğunda olduğunu hayal edin. Ve yanma sürecini incelemek için bir asansöre ya da kibrite paralel olarak kurulmuş devasa bir kaldırma vincine yerleştiniz.”

“Öyleyse, yanma sürecinin başladığını ve alevin (karşılaştırmamızda doğan Evrenin genişlemeye başladığını temsil eder) yukarı çıktığını hayal edin. Asansördeki hareketinizin hızı, yangının hareket hızına eşitse, zamanı nispeten durağan olarak algıyorsunuz. Alevden daha hızlı hareket etmeye başlarsanız, yanma süresinin yavaşladığı izlenimi edirsiniz. Ve alevden daha yavaş hareket ettiğinizde zamanın hızlandığını görürsünüz.”

"Bu nasıl mümkün olabilir?!" Kostya merak etti. "Örneğin bir saniye sayacı kullanabiliyorsam, neden kişisel algıma güvenerek tahmin edeyim?"

Saniye sayacı nedir? Saniye cinsinden zaman aralıklarını ölçen bir cihaz. Oysa, saniye nedir? Bu sadece göreceli bir birimdir. Bu konudaki bilimsel bilgi artışıyla birlikte tanımı tekrar tekrar değişti. Şu anki saniye tanımı 1967'de kabul edildi. Şimdi insanlar "ikinci" ismi, belirli bir uzunluğa sahip sezyum atom dalgasının belirli sayıda yayılma periyotlarını içeren bir zaman aralığına uyguluyorlar. Bugün itibariyle, tüm büyük SI birim standartlarının en doğrusu olarak kabul edilmektedir. Burada daha fazla ne söylenebilir?!" Sensei son cümleyi çift anlamlı olarak telaffuz etti. Bir süre sessiz kaldı ve ardından devam etti, "Kibrit yakma örneğimizde objektif zaman, yanma sırasında meydana gelen fiziksel ve kimyasal işlemlerin anıdır. Ve öznel zaman, sürecin bir parçasının bireysel zaman algısı anlamına gelir.

“Ama, küresel zaman sürekli hızlandığından, nesnel zaman buna göre hızlanır, ancak insanın öznel algısı açısından nesnel zaman değişmez, yani hala günde 24 saatimiz var. Bu yüzden bir zaman paradoksu ile karşı karşıyayız: bir yandan zaman hızlanıyor ve insan bunu hissediyor. Dedikleri gibi, Cumartesi çoktan geldiğinde Pazartesi günü uyanmak için çok az zamanım oldu. Oysa, öte yandan fizik perspektifinden, objektif zaman sabit kalıyor, yani yıllar, aylar, günler, saatler, saniyeler. Ve tüm zaman olgusu, her şeyden önce, zamanın ve ayrıca uzayın maddenin eşzamanlı özellikleri olduğu

gerçeğine bağlıdır. Madde olmasa, zaman da uzay da olmazdı. Bunun yanısıra, zaman ve uzay yerçekimi ile yakından ilişkilidir.”

"Yerçekimi mi?" Nikolai Andreevich şaşkınlıkla tekrarlamak istedi.

"Evet. **Zaman, uzay ve yerçekimi, Po parçacığının enerjisinde kendilerini ifşa eden Allat'ın özellikleridir. Allat, maddi dünyanın ilk ortaya çıkmasının ve varoluşunun nedenidir. Ve tam olarak, zamanı üreten Po parçacık enerjisinin ileriye doğru içsel itici gücü idi.** Günümüzde zaman, muazzam bir yoğunluk altında muazzam bir enerji olarak tanımlanabilir... Zaman, yerçekimi ve uzay, hepsi maddi dünyanın doğasında var. Maddi olmayan veya ruhsal dünyada, Tanrı'nın realitesinde veya sınırın ötesindeki o dünyayı nasıl adlandırırsanız adlandırın, hiçbir zaman, uzay ve yerçekimi kavramı yoktur.”

"Ama orada ne var?" Victor merak etti.

“Görüyorsunuz, orada, eşğin ötesinde ne olduğunu mantıklı bir şekilde açıklamak esasen imkansız. Neden? Çünkü insan beyni maddidir, olduğu sınırlıdır. Ve daha süptil bir maddi yapı olmasına rağmen, insanın düşünceleri de maddeyi oluşturur. Sizce neden manevi öğretmenler insanlara her zaman “İnanmalısın” diyorlardı? Çünkü insan bilinci o diğer dünyayı tam olarak algılayamaz. Eğer insan agathodemon'unu (şans getiren iyi ruh) açarsa, ya direnç olmadan inanabilir, ki buna saf inanç denir; ya da eğer insan pozitif ve negatif düşünceler arasında gidip gelirse, bunu bir hipotez olarak kabul edebilir veya eğer insan cacodemon (iblis) dalgasında ise ve çoklu şüpheleri varsa tüm bunları bir fantezi olarak düşünebilir... Yine de, orada olanı, eşğin ötesini, insanın içsel seviyede hissetmesi tamamen mümkündür. Bunun için belli bir derecede ruhsal mükemmelliğe ulaşılması gerekir.”

"Shambala da eşğin üzerinde, zamansız uzayda mı yer alıyor?" diye sordu Stas.

"Evet. Bu nedenle bizim anlayışımızda ne geçmiş ne de gelecek var.”

“Dünyanın bir ayna yansıması var mı? Gerçekte gerçekten var olması durumunda, her iki yönde de zaman yöneliminin fiziksel bir rolünden söz etmek mümkün olacaktır. Şu anda maddenin ve antimaddenin varlığına dair resmi olarak keşfedilmiş kanıtlar var. Ve sanıyorum, zamanın ayna etkisi ispatlanırsa bir zaman makinesi de yaratmak mümkün olacak.”

"Zaman makinesi mi?" Sensei sırttı. "Bu varsayımların yalnızca varsayımlar olarak kalacağını size şimdiden temin edebilirim."

"Neden?"

“Çünkü maddi nesnelere için bir zaman makinesi yaratmak gerçekçi değil. Ve sana nedenini açıklayacağım. Maddi dünyada zamanın tek vektörlü, yani maddenin ortaya çıktığı andan kaybolduğu ana kadar tek bir yönde akışı vardır. Görüyorsunuz, maddi

dünya tek ve aynı zaman döngüsüne tabidir - gerçek zaman. Elbette, maddi dünya çok yönlüdür ve içinde birçok paralellik mevcuttur. Bununla birlikte, bu tür paralellikler yalnızca farklı frekanslarda, ama... tek ve aynı gerçek zamanda yer alır. Sonuç olarak, uzaydaki diğer paralellere gidemezsiniz. Maddi nesnelere için uzayda anlık aktarım mükemmel bir şekilde mümkündür. Bununla birlikte, zamanın aynı küresel anında yalnızca başka bir frekansa geçebilirsiniz.”

"Dur, bu nasıl mümkündür?" Andrew anlamadı. "Bir uçakta dünyanın bir yerinden başka bir yerine yolculuk yapsak bile, zaman farkı var."

"Bahsettiğin şey öznel insan zamanı ile ilgili. Bunlar sadece anlık. Onlara daha sonra değineceğiz... Bu arada, bir an için olduğu gibi, en büyük hesaplarda, tüm çeşitliliği ile maddi dünyanın ömrünün gerçek süresi bir andan başka bir şey değildir. Bizim için milyarlarca yıla yayılıyor, oysa gerçekte bu süre son derece sınırlı. Sonsuzluk ve ebediyet, gerçek tezahürlerinde yalnızca eşiğin ötesindeki tarafta, yani Tanrı'nın gerçekliğinde bulunur, ama maddi dünyada değil. O taraf için maddi dünya, başlangıcı ve sonu olan bir parıltıdır. Maddi hayat, güneşin altında yanan sıcak çöl kumunun üzerine düşen bir damla su ile karşılaştırılabilir. Anında ortadan kaybolduğunda, buharlaştığında ortaya çıkmak için pek zamanı yoktur, oysa aslında bir durumdan diğerine dönüşmektedir. Bununla birlikte, bu damlanın atomlarından birinin içinde bulunan küçük bir elektron için, örneğin damlanın kumda kaldığı anlar, “sonsuz Evrende” bütün bir yaşamdır.

"Bu, anti-zamanın hiç var olamayacağı anlamına mı geliyor?" Nikolai Andreevich açıklama istedi.

“Kesinlikle.”

"Peki ya parçacıkların ve anti-parçacıkların varlığı?"

“Bu, madde yasalarına karşılık geliyor. Parçacıklar ve anti-parçacıklar tek ve aynı zamanda var olurlar. Aynı kütlelere ve diğer fiziksel özelliklere sahiptirler. Bundan başka, örneğin elektrik yükü veya manyetik moment gibi bazı özelliklerinin zıt işaretleri vardır. Ve hepsi bu. Bilim adamlarının gelecekte keşfedecekleri fenomenler bile (tabii ki bu uygarlık için böyle bir geleceğin gelmesi koşuluyla) frekans değişikliği ile ilgili olacaktır, ama genel zamanın değil."

"Tamam. Ve reenkarnasyon sürecinde bir insanın geçmiş de dahil olmak üzere herhangi bir dünya zamanında ortaya çıkabileceği fikrine ne dersiniz? Bu tür bir fikir, az önce söylediklerinizle çelişiyor gibi görünüyor."

"Çelişki yok. Bu, insan paradoksunun tam olarak tüm bunlarla ilgili olmasıdır. İnsanın içinde bir ruh vardır, dışarıdan, Allah'ın gerçekliğinin dünyasından emdirilmiş bir ruh vardır ve ruh maddede sarmalanmıştır. Prensip olarak, ruh her anlamda tam olarak gerçek antimaddedir. İnsanların “antimadde” dediği diğer her şey sadece Po parçacık enerjisinin dönüşümleridir. İnsanın pranası (yaşam enerjisi) tükendiği ve o öldüğü zaman, onun ruhu kişisel damga ile birlikte maddi dünya sınırını geçer ve maddi olmayan dünyaya, yani zamansız uzaya girer..."

"Kişisel damga nedir?"

"O ilginç bir şeydir. Kişisel bir damga, kesinlikle mecazi bir çağrışımdır. Yine de, insanın tüm yaşantısı boyunca yarattığı, tüm deneyimlerini, hafızasını ve duygularını içeren içsel maddesini (içeriğini) ifade eder. Ve hafıza tüm yaşamı, en başından sonuna kadar tüm anlarını kucaklar. **İnsanın tüm yaşamı boyunca İnsan olması neden bu kadar önemlidir? Çünkü "burada" hem düşüncelerinizi hem de eylemlerinizi seçebilirsiniz, oysa "orada" sadece seçimlerinizle hak ettiğinizi alacaksınız.**

"Bu nedenle, "geçmiş" kavramı yalnızca insan anlayışında var olur, çünkü biz öznel olarak yargıda bulunuruz, şimdide yaşarız, **oysa yaşam başlı başına ezoosmos tarafından, yani şimdide Po parçacık enerjisinin daimi içsel itici gücü tarafından donatılan anlar dizisidir.** Sınırın ötesindeki dünyada geçmiş ya da gelecek kavramları yoktur.

Ruhumuz reenkarnasyona gittiğinde, yani zamansız uzayı terk edip maddi dünyaya girdiğinde, kendisini ayrı tezahürlerinde bizim için geçmiş veya gelecek olarak anladığımız şimdinin çok seviyeli bir realitesinde bulur. Hepsi bu. Bu nedenle, ruh, sonraki bedenlerde enkarne olarak, insan anlayışımızda "zaman boyunca gezinebilir". Ama, hiçbir maddi nesne böyle bir gezinme yeteneğine sahip değildir. Maddi dünyada maddi nesnelerin deneyimlediği her şey, Po parçacık enerjisinin şu andaki, şimdiki anda dönüşümü ile bağlantılıdır."

"Bu arada, farklı ölüm türleri var," diye ekledi Sensei. "Az önce anlattığım şey, özellikle insan prana'yı, yani yaşam enerjisini tükettiği zaman gerçekleşir. Ve her insanda farklı şekilde gider. Her şey kişinin öznel zamanına bağlıdır, oysa yaşının hiçbir rolü yoktur. Bazı insanlar çocukluklarında pranayı tüketirler, bazıları orta yaşta, bazıları ise yaşlılık yıllarında. Bu gerçekten önemli değil. Asıl şey, ruhun daha sonra reenkarnasyon döngüsüne girmesidir. Ancak, insanın hala bol miktarda pranaya sahip olduğu, ama örneğin öldürüldüğü veya intihar ederek kendi canına kıydığı zaman erken ölüm vakaları vardır. Böyle bir durumda, ruhu astral bedenle birlikte ölü fiziksel bedenden ayrılır, diğer süptil kabuklar ve ayrıca harcanmamış prana kalır ve daha fazla reenkarnasyonu takip etmez, bunun yerine burada, bu zamanda, bu hayatta var olmaya başlar, ama süptil maddi seviyede, diyelim... insanların genellikle böyle bir "bireyi" adlandırdıkları bir "hayalet" şeklinde. Ve böyle bir yaratık, kişinin fiziksel bedende yaşadığından çok daha uzun bir süre, oldukça uzun bir süre boyunca böyle bir durumda amaçsızca dolaşabilir. Bunun nedeni, prana enerjisinin maddi bir beden olmadan çok yavaş harcanmasıdır. Ruh, ancak tüm prana'yı tükettiği zaman ve süptil bedenleri dağıldığında bu geçmek bilmeyen kabustan kurtulabilir. Bu canlının fiziksel bedende yaşamı boyunca biriktirdiği hisler ne olursa olsun, şimdi onları o zamandan çok daha keskin ve yoğun deneyimlediğini belirtmek çok önemlidir. Ve tüm "hayalet yaşamı" boyunca bu kişisel duygularla var olmaya mahkumdur."

"İnsanın sübjektif zaman algısına gelince, birçok bakımdan görecelidir. Neden? Her şeyden önce, çünkü mikro ve makro kozmostaki tüm süreçler, insan düşünceleri

vasıtasıyla neler olup bittiğinin değerlendirilmesi yoluyla, insan görüş açısında tasarlanır. Ve bir düşüncenin de algısı sınırlı olan maddi beynin içinden kaynaklandığını hatırlatmama izin verin. İnsanlık, yalnızca daha fazla yaşamak ve çevredeki dünyayı daha rahat bir şekilde kavramak amacıyla ihtiyaç duyduğu sayısız zaman kavramını biriktirmiştir. Oysa, tüm bu kavramlar görecelidir, takvimlerden başlayıp saniyeleri geleneksel hatalarıyla kesirlere bölmeye kadar. Örneğin, canlı yaratıkların içsel bioritmlerinin çeşitliliğini inceleyen kronobiyojolojiyi ele alalım. Bu bilimde her organizmanın zaman kavramı da görecelidir...”

"Prensipte tam olarak böyle," Nikolai Andreevich Sensei ile aynı fikirdeydi. "Bir insanı ele alırsak, her organı kendi frekansında, kendi titreşim aralığıyla çalışır: beyin dalgalarının saniyenin onda birine eşit titreşimleri, solunum döngüsü altı saniye uzunluğunda, ana kalp ritimleri bir saniye uzunluğunda, vb..." "Yalnızca ilk bakışta, her organın titreşim süreçleriyle "rastgele" olduğu görülüyor. Her organizmada, bir bilgisayardaki merkezi bir işlemci gibi tüm organizmanın genel işleyişini senkronize eden bir ana "titreşimli zaman tayin edicisi" vardır.

"Oldukça doğru," Sensei başını salladı ve belirtti, "Fakat yine, tüm bu ikinci titreşimler de görecelidir. Dış koşullar değişirse ya da psikolojik bir etken devreye girerse, içsel zaman ya yavaşlayabilir ya da hızlanabilir. Daha doğrusu, ilk etapta yavaşlayan veya hızlanan insan ezoosmosudur ve sadece sonrasında organizmanın işleyişi buna bağlı olarak yavaşlar veya hızlanır. Örneğin stres durumlarında olduğu gibi."

Nikolai Andreevich belirtti, "Pavlov'un yazdığı gibi: "Merkezi sinir sisteminde zaman sayımı, uyarma ve kısıtlamanın değişmesine dayanır".

"Tam olarak. Dolayısıyla zaman, özellikle bir biyosistemde göreceli bir kavramdır. Tüm insanlar, bitkiler, hayvanlar, böcekler farklı dönemlerde yaşar ve farklı hızlarda yaşlanır. Daha basit olarak, her birimizin kendi prana stoku vardır, bu nedenle her birimizin biyolojik saati kendi hızına sahiptir. Buna bağlı olarak, zamanın içinde maddi nesnelere farklı algılarız."

"Kendi hızında mı?" Ruslan sordu. "Nasıl olur?"

"Örneğin, iki ila dört bin yıl arasında yaşayan bir porsuk ağacı gibi bir kalıntı ağacı alalım. Aynen diğer uzun karaciğerli ağaçlar gibi çok yavaş büyür, ama aynı zamanda çok uzun yaşar. Ya da kaplumbağaları alalım. Türlerinin çoğu yüz yaşına kadar yaşar. Kara kaplumbağalarının tepkime hızı bizimkinden iki ila üç kat daha düşük. Onların yanından yürüyerek geçerseniz, yaklaşık 50 km/s hızla bir motosikletçi gibi uçtuğunuz izlenimine kapılırlar... Ya da sineği alalım. Onu bizimkinden tamamen farklı kendi zaman döngüsüne sahip bir yaratık olarak algılıyoruz. Bir sinek için bir ışık gününün bizim için yaklaşık olarak bir takvim ayımız kadar sürdüğü hesaplanmıştır. Onun algısı için inanılmaz derecede yavaş yaratıklarıdır. Neden? Çünkü bir sineğin yaşam hızı, bir insanınkinden çok daha hızlıdır. Dolayısıyla tepki hızı da çok daha yüksektir... Örneğin Eugene elini kaldırıp bir sineği yakalamaya çalışırken, tehdidin nereden geldiğini ve nereye uçmanın daha iyi ve daha güvenli olduğunu anlamak için kollarını,

bacaklarını ve kanatlarını ovmaya yetecek kadar zamanı olurdu. "Tembel büyük yaratık" sadece elini aşağı çekerken, sinek kolayca yükselir, saniyede çok sayıda kanat çırpması yapar ve uçup gider."

Sensei, "İnsan birçok şeye muktedirdir. Hayatını yaşayan bir insan, size söylediğim gibi, aşırı durumlarda bunların tezahürünü gözlemleyebilmenize rağmen, içinde saklı olan yetenekleri pek kullanmaz. Aynı şey zamanla da ilgilidir: kişinin öznel zaman algısı büyük ölçüde hızlandığında, dışsal olağan zaman tam tersine yavaşlar. Çoğu zaman tehlikeli mesleklerle uğraşan kişiler bu tür zaman olgusu ile karşılaşır: pilotlar, yarışçılar, dublörler vb. Kendilerini özellikle aşırı koşullarda bulan bazı insanlar, zamanın gerçekten yavaşladığını hissederler ve durumu iyileştirmek için kısa bir zaman aralığında mümkün olan her şeyi yapmayı başarırlar.

Ve o özel durumdan çıktıklarında, günlük yaşamlarında yapacaklarından çok daha fazla işi saniyenin birkaç ondalık diliminde gerçekleştirdikleri ortaya çıkıyor."

"Böyle bir olgu nasıl açıklanabilir? İnsan böyle anlarda daha fazla prana mı harcıyor?" Nikolai Andreevich sordu, tahmin ederek.

"Evet. Psişik enerji patlaması, insanın ezoosmosunu etkileyen güçlü bir prana dalgasına neden olur. Tartıştığımız durumda, ezoosmos hızlanır, bu yüzden insan doğal halinden çok daha fazlasını bir anda yapmayı başarır... Benzer şeyler sıradan insanlar tarafından acil durumlarla karşılaştıklarında yaşanır. Bu nedenle, "bir anda insanın gözleri önünden uçup gitti" şeklindeki ünlü söz, bir laftan ibaret değildir.

"Burada, şu an bulunduğumuz zaman aralığında genel bir zaman dalgası var... Ya da daha net anlamak için daha iyi söylemek gerekirse, belirli bir hızda hareket eden belirli bir yaşam aracına biniyoruz. Biz sadece gördüğümüzü görüyoruz. Neden? Çünkü atomlarımız belirli bir hızda hareket eder. Birkaç kat daha hızlı çalışmaya başlarsa, bu daha erken öleceğimiz anlamına gelmez, ama şu anda gördüklerimiz ortadan kaybolur ve tamamen farklı bir resim veya görüntü belirir. Pek çok boyut var ve bu tamamen gerçekçi, hiçbir mucize yok."